

TAHAKS KORD ISE JÄLLE LENNATA 2

SEAL EI OLE ENAM PISARAID

SEAL EI OLE ENAM MURESID

KESET MURESID JÕUDU EI TOHI KAOTADA

KINDLALT ETTEPOOLE VAATAME

ÜKS TAVALINE PÄEV

Kui kiiresti küll möödub aeg
lausa linnutiivul lendab ta
hommikul ärgates plaane pead
kas täituvad, ei seda tea

Igat tundi, minutit arvestad
sügisene pimedus neid lühendab
kui oleks aega, rohkem teeks
kiirustades oledki juba teel

Sõbrad ootavad kuulutustööl
kes ruttavad kooli, tööle veel
alanud on tavaline päev
milliseks kujuneb, hiljem näed

Haigele kell vaevu liigub ta
rohus-rohuni kulgeb aeg
ei rutta minutid ega tunnidki
liiguks ta kiiremini ometi

Kui erinevalt oma aega näeme me
ometi, meie kõigi jaoks ühtne see
kas lõputult kiirustama peame
korraaks peatu, aeg peatub sinuga

Võta aega, loodu ilu märgata
iga hetk, kordumatu ta
kaunis loodus, linna laul
kõik hetkega võib muutuda

Ära suhtu aega hooletult
hiljem poleks hinges kahetsust
tagasi aega keerata ei saa
kuid tuleviku, mõjutada saad

Lase Jumalal oma samme
juhtida, siis aeg sulle
lahkelt naeratab, heal meelel
kodupoole olles teel
mõttled, tore päev oli see.

JEHOOVA, MU ISA HEA

Alandlikus tänus su ette kummardan
sinult ikka abi, toetust saan
vahel end nii raskelt tunnen ma
ainult sinule loota saan

Süda rabeleb ja peksleb sees
nii raske tunne on see
valu, mu truu kaaslane
mul aitad taluda sedagi

Jehoova, su poole hüüan ma
aita, et süda rahuneks ta
mõtted, su põue poevad nad
sealt nad rahu leiavad

Vaikselt rahu võtab maad
tunnen su hellust, soojust ma
mõtted, rahu nad leiavad
ei ole enam üksi ma

Nii päev, päevad järel läeb
võitlus kordub iga päev
ma ei tea, kaua kulgeb see tee
tean, minu võitlus on see

Kallis isa, tänuga mõtlen
sulle ikka ma
oled alati raskel hetkel minuga
mida küll teeksin sinuta

Kummardan su ette, isa hea
su hoolt nii tähtsaks pean
hing ja süda rahu leiavad
tiivad varjuna mind katavad

Kesköö tund on juba käes
lõpule on jõudnud see päev
palves olen veel su ees
sinu tahe sündigu mu teel

KILDUDEKS

Oh Jehoova vahel tunnen
purunen kildudeks nüüd ma
nii raske on kõike taluda
kallis isa, tule aita mind sa

Korja üles, killud mis maas
end nii tühisena tunnen ma
mõtted vahel tühjusse lähevad
kaob tahe, jõud edasi elada

Pisarad põsele voolavad
kallis isa, kuivata nad
et pilk selgeks jälle saaks
edasi minna jõuaks taas

Tean, mõistad, aru saad
olen kõigest inimene ma
oma vaeva, valu, murega
vahel kildudeks puruneda võin

Eks saatan lisab kütust veel
krubid ahastust, raskust teel
seal-samas rõõmu ohkeks teeb
valu südamesse lisab veel

Nii arugi ei ma saa
kas tunda rõõmu või ohata
pinge hinge väsimuse toob
vale kujutluse kõigest loob

Oh Jehoova, aita leida tasakaal
rahu-rõõmu, mure vahel sa
sest elame lõpuajas me
aeg aina raskemaks läheb veel

Mu võimas Jumal, kallis isa hea
mu pisarad sa kuivata
killud kokku korja, ära paranda
siis edasi jälle saan minna ma

MÕTTED PÄEVAS UITAVAD

Mõtteis aknast välja kaen
iga päev, erinev on ta
üks kindel, homme uus päev
ja sellele järgneb jälle päev

Päev vaikselt vajub õhtusse
ööpilved tulevad taevasse
päike loojangusse läeb
ongi otsa saanud üks päev

Mida head või halba tõi
mõelda selle üle nüüd võid
kas oled rahul, oli tore see
või hoopis kurb on su meel

Mis päeva ümber jutt on see
aga vahel hea, kui puhkab meel
päev, ju oluline on meile see
kas rõõmu toob või nukrust veel

Väljas hämaraks juba läeb
hiline õhtu tund on käes
öös lambid tänaval süttivad
toaski paned tule põlema

Õine taevast võimust saab
must ja pilvine on ta
kuud ei näe, ega tähti ka
aeg on minna puhkama

Lootuses, et homme tuleb ilus päev
Jehoovat tänad, et möödus see päev
olles toeks, nii iga päev
annab jõudu, kui raske on päev

Nii päev-päeva järel ta läeb
praegu aina vanemaks saad
kuid varsti rõõmuga tuleb päev
nooremaks, tervemaks aina saad

AITA VASTU PIDADA KALLIS ISA HEA

Oh Jehoova, mu kallis isa hea
alandlikult su ette langetan pea
mulle jõudu annad iga päev
et oleks jaksu minna edasi

Sa oled mu ainus lootuskiir
minnes ka haigena edasi
tänuga su ette tulla saan
seda väga kalliks pean

Silmad tõntsiks jäänud need
rõõmu siiski annab see
piiblit kuulates, rahu leiab meel
tean, et toetad mind ikka veel

Mis peaks sellest tähtsam olema
kui sinu seltsis ikka olla saan
kõned, laulud mida kuulata saan
mulle jõudu annavad nad

Kõik, mis sinule kiitust toob
mullegi. kui paitav tuulehoog
kuis tahaks olla palju enamat ma
kui praegu seda olla saan

Vahel nutuvõru suu ümber mul
meel lohutust otsib ikka veel
tunded nagu meri mu sees
vahel hirmu, segadust külvab meel

Kuis tulla toime üksindusega
tahaks su kuuhõlma pugeda
hoia mind seal peidus sa
et ei tunneks üksinda end ma

Aita mul vastu pidada
ustavaks et jääksin sulle ma
võitlus, alles algus on see
vastu pidada lõpuni tuleb veel

